

1. Te - hoz - zád ki - ál - tok, Úr Is - ten,
Si - ess én - hoz - zám, ne kés - sél,
Mert té - ged ó - hajt - lak szív - vel,
A - zért hall - gass meg ke - gyel - me - sen!

2. Könyörgésem elődbe menjen, / Mint jó illat füstölgése,
Kezeim felemelése / Estvéli áldozatul légyen!
3. Őrizettel tartsd meg én szájam, / Amely gondot tartson arra;
Zárat helyezz ajakimra, / Hogy én a rosszra ne hajoljam!
4. Ne bocsássad szívem gonoszra, / Hogy a hamisan élőkkel
Én soha ne hajoljak el / Az ő gonosz szándékaikra.
5. A hű ember megfeddjen engem, / És feddése kedves legyen,
Mint balsamolaj fejemen; / Még dorgálása sem árt nékem!
6. Elfogadom s megvallom nyilván, / És én a hitetlenekért,
Imádkozom mentségükért, / Gonoszságukon szánakozván.
7. Szemeim reád néznek, Uram, / Reménységem vagyon benned,
Lelkemet hát el ne vessed, / Mert te vagy minden bizodalمام!